

České vydání

Informace a oznámení

Ročník 61

15. října 2018

Obsah

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2018/C 373/01 Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v *Úředním věstníku Evropské unie* 1

V Oznámení

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2018/C 373/02 Věc C-423/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Baden-Württemberg (Německo) dne 27. června 2018 – Südzucker AG v. Hauptzollamt Karlsruhe 2

2018/C 373/03 Věc C-429/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado Contencioso-Administrativo de Madrid (Španělsko) dne 28. června 2018 – Berta Fernández Álvarez, BMM, TGV, Natalia Fernández Olmos a María Claudia Téllez Barragán v. Consejería de Sanidad de la Comunidad de Madrid 3

2018/C 373/04 Věc C-431/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Audiencia Provincial de Zaragoza (Španělsko) dne 29. června 2018 – María Pilar Bueno Ruiz, Zurich Insurance PL, Sucursal de España v. Irene Conte Sánchez 5

2018/C 373/05 Věc C-439/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Španělsko) dne 2. července 2018 – OH v. Agencia Estatal de la Administración Tributaria 5

2018/C 373/06 Věc C-445/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Nizozemsko) dne 9. července 2018 – Vaselife International BV, Chrysal International BV v. College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden 6

2018/C 373/07	Věc C-459/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgie) dne 16. července 2018 – Argenta Spaarbank NV v. Belgische Staat	7
2018/C 373/08	Věc C-472/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Španělsko) dne 19. července 2018 – ER v. Agencia Estatal de la Administración Tributaria	7
2018/C 373/09	Věc C-477/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Nizozemsko) dne 23. července 2018 – Exportslachterij J. Gosschalk en Zn. BV v. Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit	8
2018/C 373/10	Věc C-478/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Nizozemsko) dne 23. července 2018 – Compaxo Vlees Zevenaar BV, Ekro BV, Vion Apeldoorn BV, Vitelco BV v. Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit	9

Tribunál

2018/C 373/11	Věc T-671/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 5. září 2018 – Villeneuve v. Komise „Veřejná služba – Přijímání – Otevřené výběrové řízení – Oznámení o výběrovém řízení EPSO/AD/303/15 (AD 7) – Ověření, ze strany EPSO, podmínek účasti ve výběrovém řízení – Odborná praxe kratší, než je minimální požadovaná doba – Povaha přezkumu podmínky účasti spojené s odbornou praxí – Povinnost uvést odůvodnění – Zjevně nesprávné posouzení ze strany výběrové komise – Rovné zacházení“	11
2018/C 373/12	Věc T-418/18: Žaloba podaná dne 6. července 2018 – PT v. Evropská investiční banka (EIB)	11
2018/C 373/13	Věc T-451/18: Žaloba podaná dne 18. července 2018 – Triantafyllopoulos a další v. ECB	12
2018/C 373/14	Věc T-478/18: Žaloba podaná dne 6. srpna 2018 – Bezouaoui a HB Consultant v. Komise	13
2018/C 373/15	Věc T-484/18: Žaloba podaná dne 14. srpna 2018 – XB v. ECB	14
2018/C 373/16	Věc T-500/18: Žaloba podaná dne 20. srpna 2018 – Puma v. EUIPO – Destilerias MG (MG PUMA)	15
2018/C 373/17	Věc T-502/18: Žaloba podaná dne 22. srpna 2018 – Pharmadom v. EUIPO – IRF (MediWell)	15
2018/C 373/18	Věc T-503/18: Žaloba podaná dne 22. srpna 2018 – Habá Trading v. EUIPO – Vida (vidaXL)	16
2018/C 373/19	Věc T-504/18: Žaloba podaná dne 24. srpna 2018 – XG v. Komise	17
2018/C 373/20	Věc T-508/18: Žaloba podaná dne 24. srpna 2018 – OLX v. EUIPO – Stra (STRADIA)	18
2018/C 373/21	Věc T-510/18: Žaloba podaná dne 22. srpna 2018 – Kaddour v. Rada	19
2018/C 373/22	Věc T-517/18: Žaloba podaná dne 3. září 2018 – Zott v. EUIPO – TSC Food Products (Backwaren)	19

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie*(2018/C 373/01)***Poslední publikace**

Úř. věst. C 364, 8.10.2018

Dřívější publikace

Úř. věst. C 352, 1.10.2018

Úř. věst. C 341, 24.9.2018

Úř. věst. C 328, 17.9.2018

Úř. věst. C 319, 10.9.2018

Úř. věst. C 311, 3.9.2018

Úř. věst. C 301, 27.8.2018

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Baden-Württemberg (Německo) dne 27. června 2018 – Südzucker AG v. Hauptzollamt Karlsruhe

(Věc C-423/18)

(2018/C 373/02)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Baden-Württemberg

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Südzucker AG

Žalovaný: Hauptzollamt Karlsruhe

Předběžné otázky

1. Musí být čl. 3 odst. 2 první větu nařízení (ES) č. 967/2006⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že lhůta, která je v něm uvedena, platí též pro změnu včas sdělené výše poplatku z přebytku, která vyplývá ze změny zjištěného započitatelného množství přebytkového cukru, k níž došlo po uplynutí předmětné lhůty na základě kontroly provedené podle článku 10 nařízení (ES) č. 952/2006⁽²⁾?
2. V případě kladné odpovědi na první otázku:

Platí v tomto případě, kdy se jedná o změnu včas učiněného sdělení, ke které došlo v důsledku zjištění učiněných v rámci kontroly, i pro překročení lhůty pro sdělení podle čl. 3 odst. 2 nařízení č. 967/2006 podmínky pro překročení lhůty pro sdělení podle čl. 3 odst. 2 nařízení (EHS) č. 2670/81 ve znění nařízení č. 3559/91⁽³⁾, uvedené v rozsudku Soudního dvora ze dne 10. ledna 2002 ve věci C-101/99, ECLI:EU:C:2002:7 – British Sugar?
3. V případě, že se čl. 3 odst. 2 první věta nařízení (ES) č. 967/2006 nevztahuje na změny sdělení na základě kontroly (viz první otázka) nebo že jsou splněny podmínky pro překročení lhůty (viz druhá otázka), je třeba při určení lhůty, v níž musí být změna výše poplatku z přebytku sdělena, vycházet z následujícího 1. května, nebo je třeba použít vnitrostátní právo?
4. V případě, že odpověď na třetí otázku bude znít v tom smyslu, že nelze vycházet z následujícího 1. května a že se nepoužije vnitrostátní právo:

Je s obecnými zásadami práva Společenství, mezi něž patří též zásady proporcionality, právní jistoty a legitimního očekávání, slučitelné, aby v případě, jako je tento, byla výše poplatku z přebytku za hospodářský rok 2007/2008 v důsledku doby trvání kontroly, doby vystavení kontrolní zprávy a jejího vyhodnocování sdělen až dne 20. října 2010, resp. 27. října 2011? Je v této souvislosti relevantní, že dotčený producent cukru proti zjištění o přebytku cukru vznesl námitky?

- ⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 967/2006 ze dne 29. června 2006, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 318/2006, pokud jde o výrobu cukru nad rámec kvóty (Úř. věst. L 176, s. 22).
- ⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 952/2006 ze dne 29. června 2006 o prováděcích pravidlech k nařízení Rady (ES) č. 318/2006, pokud jde o řízení vnitřního trhu s cukrem a režim kvót (Úř. věst. L 178, s. 39).
- ⁽³⁾ Nařízení Komise (EHS) č. 3559/91 ze dne 6. prosince 1991, kterým se mění nařízení (EHS) č. 2670/81, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro výrobu cukru nad rámec kvóty (Úř. věst. L 336, s. 26).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado Contencioso-Administrativo de Madrid (Španělsko) dne 28. června 2018 – Berta Fernández Álvarez, BMM, TGV, Natalia Fernández Olmos a María Claudia Téllez Barragán v. Consejería de Sanidad de la Comunidad de Madrid

(Věc C-429/18)

(2018/C 373/03)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado Contencioso-Administrativo de Madrid

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Berta Fernández Álvarez, BMM, TGV, Natalia Fernández Olmos, María Claudia Téllez Barragán

Žalovaný: Consejería de Sanidad de la Comunidad de Madrid

Předběžné otázky

- 1) Je s rámcovou dohodou, která je přílohou směrnice 1999/70/ES⁽¹⁾, v souladu takový její výklad provedený zdejším soudem a právní názor, že v případě uzavření dočasných služebních poměrů se žalobkyněmi došlo ke zneužití, neboť zaměstnavatel ve veřejném sektoru využil různých forem uzavírání služebních poměrů, vždy ovšem dočasných, pro účely trvalého a stabilního plnění běžných úkolů náležejících stálým zaměstnancům ve služebním poměru a k pokrytí strukturálních nedostatků a potřeb, které ve skutečnosti nemají prozatímní, nýbrž trvalou a stabilní povahu? Je popsání uzavírání dočasných služebních poměrů jako objektivní důvod v důsledku toho neodůvodněné ve smyslu ustanovení 5 odst. 1 písm. a) rámcové dohody, jelikož takové využívání služebních poměrů na dobu určitou je v přímém rozporu s druhým pododstavcem preambule rámcové dohody a s body 6 a 8 obecného odůvodnění uvedené dohody, neboť nejsou dány okolnosti, které by odůvodňovaly takové služební poměry na dobu určitou?
- 2) Je s rámcovou dohodou, která je přílohou směrnice 1999/70/ES, v souladu takový její výklad provedený zdejším soudem a na jeho základě takový právní názor, že oznámení o běžném výběrovém řízení s popsányi charakteristikami není rovnocenným opatřením ani nemůže být považováno za sankci, neboť není přiměřené zneužívání, ke kterému docházelo a jehož důsledkem je ukončení dočasného služebního poměru a nedodržení cílů směrnice, takže nepříznivá situace dočasných zaměstnanců ve služebním poměru nadále trvá, ani za opatření účinné, neboť zaměstnavateli nezpůsobuje žádnou újmu ani neplní odrazující funkci, takže je v rozporu s čl. 2 prvním pododstavcem směrnice 1999/70, neboť nezaručuje, že španělský stát dosáhne výsledků stanovených touto směrnicí?

- 3) Je s čl. 2 prvním pododstavcem směrnice 1999/70 a s rozsudkem Soudního dvora Evropské unie ze dne 14. září 2016 ve věci C-16/15 ⁽²⁾ v souladu takový jejich výklad provedený zdejším soudem a na jeho základě takový právní názor, že oznámení o otevřeném výběrovém řízení není odpovídajícím sankčním opatřením k postihování zneužívání opakovaných dočasných pracovněprávních vztahů, neboť španělská právní úprava nestanoví účinný a odrazující sankční mechanismus, kterým by mohlo být ukončeno zneužívání jmenování dočasných zaměstnanců, ani neumožňuje obsadit zřízená stálá pracovní místa přijetím zaměstnanců, vůči kterým popsané zneužívání směřovalo, v důsledku čehož nejistota zaměstnanců přetrvává?
- 4) Je konformní takový výklad provedený zdejším soudem, podle kterého přeměna služebního poměru dočasného zaměstnance, vůči kterému směřovalo zneužití, na „nestálý služební poměr na dobu neurčitou“ není účinnou sankcí, jelikož takový služební poměr může být ukončen, když místo tohoto pracovníka bude buď obsazeno ve výběrovém řízení, nebo zrušeno, takže taková přeměna vzhledem k tomu, že není splněn čl. 2 první pododstavec směrnice 1999/70, není v souladu s rámcovou dohodou, jejímž cílem je předcházet zneužívání služebních poměrů na dobu určitou, neboť nezaručuje, že španělský stát dosáhne výsledků stanovených touto směrnicí?

V této situaci je v popsáném případě nezbytné zopakovat následující otázky obsažené v žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce, kterou dne 30. ledna 2018 podal ve zkráceném řízení 193/2017 [Juzgado de lo Contencioso-Administrativo] n.º 8 de Madrid (Správní soud č. 8 v Madridu, Španělsko) ⁽³⁾:

- 5) Musí ustanovení 5 rámcové dohody, která je přílohou směrnice 1999/70/ES, být v situaci, kdy vnitrostátní soud konstatoval zneužití opakovaného uzavírání prozatímních dočasných služebních poměrů ze strany [Servicio Madrileño de Salud (Madridská zdravotnická služba)] k pokrytí trvalých a strukturálních potřeb práce stálých zaměstnanců ve služebním poměru a kdy ve vnitrostátním právním řádu neexistuje žádné účinné a odrazující sankční opatření pro sankcionování takového zneužívání a odstranění následků porušení unijního předpisu, vykládáno v tom smyslu, že vyžaduje, aby vnitrostátní soud přijal účinné a odrazující opatření k zajištění užitečného účinku rámcové dohody, a tím sankcionoval takové zneužití a odstranil následky porušení unijního předpisu, a zároveň neuplatnil vnitrostátní právní úpravu, která tomu brání?

V případě kladné odpovědi a jak uvádí Soudní dvůr Evropské unie v bodě 41 rozsudku ze dne 14. září 2016 ve věcech C-184/15 a C-197/15 ⁽⁴⁾:

Byla by v souladu s cíli směrnice 1999/70/ES – jako opatření k zabránění a sankcionování zneužívání opakovaného uzavírání dočasných pracovněprávních vztahů a k odstranění následků porušení unijního práva – přeměna prozatímního dočasného služebního poměru, dočasného služebního poměru k pokrytí dočasně zvýšených provozních potřeb nebo dočasného služebního poměru uzavřeného za účelem prozatímního zastupování na stabilní služební poměr, například označením za stálého zaměstnance ve veřejném sektoru nebo zaměstnance ve veřejném sektoru na dobu neurčitou, jejichž zaměstnání je stejně stabilní jako zaměstnání srovnatelných stálých zaměstnanců ve služebním poměru, a to na základě, který vnitrostátní právní úprava ve veřejném sektoru zcela zakazuje, a sice přeměnou po sobě jdoucích služebních poměrů na dobu určitou v uvedeném sektoru na služební poměr na dobu neurčitou, jelikož neexistuje jiné účinné opatření k předcházení a případnému sankcionování zneužívání po sobě jdoucích pracovních smluv na dobu určitou?

- 6) Lze v případě zneužití opakovaného uzavírání dočasných pracovněprávních vztahů mít za to, že přeměna prozatímního dočasného služebního poměru na stálý služební poměr či na služební poměr na dobu neurčitou splňuje cíle směrnice 1999/70/ES a rámcové dohody, která je její přílohou, jen tehdy, pokud dočasný zaměstnanec ve služebním poměru, vůči kterému zneužití směřovalo, získá stejné pracovní podmínky jako stálý zaměstnanec ve služebním poměru (ve věcech sociální ochrany, kariérního postupu, obsazování volných pracovních míst, odborného vzdělávání, pracovního volna, služebního postavení, dovolené, důchodových nároků a ukončení služebního poměru, jakož i účasti ve výběrových řízeních organizovaných za účelem obsazení volných pracovních míst a kariérního postupu) na základě zásady neodvolatelnosti a nepřeložitelnosti, se všemi odpovídajícími právy a povinnostmi, v režimu rovnosti se stálými zaměstnanci ve služebním poměru?

7) Bylo by případně s ohledem na existenci zneužívání uzavírání dočasných pracovněprávních vztahů k zabezpečení trvalých potřeb, aniž pro něj existuje objektivní důvod, přičemž jde o uzavírání smluv nesouvisející s naléhavou a neodkladnou potřebou, která je odůvodňuje, aniž ve španělském vnitrostátním právu existují účinné sankce nebo omezení, v souladu s cíli sledovanými směrnicí 1999/70/ES a coby opatření k předcházení zneužívání a k odstranění následků porušení unijního práva v případě, kdy zaměstnavatel nezajistí pracovníkovi stálý pracovněprávní vztah, takové odstupné, jež je srovnatelné s odstupným v případě neoprávněného propuštění, chápané jako odpovídající, účinná a odrazující sankce?

⁽¹⁾ Směrnice Rady ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS (Úř. věst. L 175, 1999, L 175, s. 43; Zvl. vyd. 05/03, s. 368).

⁽²⁾ Rozsudek ze dne 14. září 2016, Pérez López, (C-16/15, EU:C:2016:679).

⁽³⁾ Věc C-103/18, Sánchez Ruiz.

⁽⁴⁾ Rozsudek ze dne 14. září 2016, Martínez Andrés a Castrejana López (C-184/15 a C-197/15, EU:C:2016:680).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Audiencia Provincial de Zaragoza (Španělsko) dne 29. června 2018 – María Pilar Bueno Ruiz, Zurich Insurance PL, Sucursal de España v. Irene Conte Sánchez

(Věc C-431/18)

(2018/C 373/04)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Audiencia Provincial de Zaragoza

Účastnice původního řízení

Odvolatelky: María Pilar Bueno Ruiz a Zurich Insurance PL, Sucursal de España

Žalobkyně (odpůrkyně v odvolacím řízení): Irene Conte Sánchez

Předběžné otázky

Brání článek 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/103/ES ze dne 16. září 2009 o pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel a kontrole povinnosti uzavřít pro případ takové odpovědnosti pojištění ⁽¹⁾ takovému výkladu, který do krytí povinným pojištěním zahrnuje škody způsobené nebezpečnou situací vytvořenou únikem kapalin z vozidla na parkovací místo, kde parkuje, nebo při manipulaci při parkování, v soukromé garáži ve společných prostorách společenstva vlastníků, a to způsobené třetím osobám, uživatelům těchto prostor?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2009 L 263, s. 11.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Španělsko) dne 2. července 2018 – OH v. Agencia Estatal de la Administración Tributaria

(Věc C-439/18)

(2018/C 373/05)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Účastnice původního řízení

Odvolatelka: OH

Žalovaná: Agencia Estatal de la Administración Tributaria

Předběžná otázka

Je ustanovení kolektivní smlouvy a podniková zvyklost, podle kterých se pro účely odměňování a pro účely povyšování vypočítává počet let odpracovaných zaměstnankyní na částečný úvazek s vertikálním rozložením pracovní doby v celoročním přepočtu jen s přihlédnutím k době výkonu práce, v rozporu s ustanovením 4 odst. 1 a 2 evropské rámcové dohody o částečném pracovním úvazku (směrnice Rady 97/81/ES ze dne 15. prosince 1997⁽¹⁾), jakož i s čl. 2 odst. 1 písm. b) a čl. 14 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/54/ES ze dne 5. července 2006⁽²⁾ o zavedení zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání (přepracované znění)?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 97/81/ES ze dne 15. prosince 1997 o Rámcové dohodě o částečném pracovním úvazku uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS (Úř. věst. 1998, L 14, s. 9; Zvl. vyd. 05/03, s. 267).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/54/ES ze dne 5. července 2006 o zavedení zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání (Úř. věst. 2006, L 204, s. 23).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná College van Beroep voor het Bedrijfsleven
(Nizozemsko) dne 9. července 2018 – Vaselife International BV, Chrysal International BV v. College
voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden**

(Věc C-445/18)

(2018/C 373/06)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Vaselife International BV, Chrysal International BV

Žalovaný: College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden

Předběžné otázky

- 1) Je příslušný orgán, College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden, oprávněn změnit po novém povolení referenčního přípravku dobu platnosti povolení pro souběžný obchod ve smyslu čl. 52 nařízení (ES) č. 1107/2009⁽¹⁾, které bylo uděleno před rozhodnutím o novém povolení, případně z moci úřední v souladu s – pozdějším – okamžikem doby platnosti, který je vázaný na rozhodnutí o novém povolení referenčního přípravku?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku: Je změna doby platnosti povolení pro souběžný obchod automatickým důsledkem nového povolení referenčního přípravku, který vyplývá sám o sobě z nařízení (ES) č. 1107/2009? Jedná se tak při zápisu nového data týkajícího se doby platnosti souběžného povolení do databáze příslušného orgánu o pouhý administrativní úkon nebo o tom musí být rozhodnuto z moci úřední nebo na žádost?
- 3) Je-li třeba na druhou otázku odpovědět tak, že je nezbytné rozhodnutí, použije se na tuto situaci článek 52 nařízení (ES) č. 1107/2009, zejména odstavec 3 tohoto článku?
- 4) V případě záporné odpovědi na třetí otázku: Jaké ustanovení/jaká ustanovení je pak třeba použít?
- 5) Lze mít za to, že přípravek na ochranu rostlin není shodný ve smyslu článku 52 nařízení (ES) č. 1107/2009 již tehdy, když referenční přípravek (nadále) nepochází z téhož podniku? Soudní dvůr je při zodpovězení této otázky žádán, aby se zabýval současně otázkou, zda lze přidruženým podnikem nebo podnikem vyrábějícím v rámci licence chápat také podnik, který vyrábí produkt s povolením nositele práva podle téže receptury. Má v tomto ohledu význam, zda výrobní postup, podle kterého je vyráběn referenční přípravek a produkt, který má být souběžně zaveden, se uskutečňují ohledně účinných látek v témže podniku?

- 6) Je pro posouzení otázky, zda je produkt shodný, relevantní pouhá změna místa výroby referenčního přípravku?
- 7) V případě kladné odpovědi na pátou nebo šestou otázku: Může se na závěru, který je z toho třeba vyvodit („není shodný“) něco změnit tím, že příslušný orgán již zjistil, že složení produktu nedoznalo žádné změny nebo doznalo pouze nepatrné změny?
- 8) Kdo a v jakém rozsahu nese důkazní břemeno týkající se otázky, zda jsou splněny podmínky čl. 52 odst. 3 nařízení (ES) č. 1107/2009 jsou splněny, pokud majitel povolení souběžného produktu a majitel referenčního přípravku jsou v tomto ohledu rozdílného názoru?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 ze dne 21. října 2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh a o zrušení směrnic Rady 79/117/EHS a 91/414/EHS (Úř. věst. L 309, 2009, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgie)
dne 16. července 2018 – Argenta Spaarbank NV v. Belgische Staat**

(Věc C-459/18)

(2018/C 373/07)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Argenta Spaarbank NV

Žalovaný: Belgische Staat

Předběžná otázka

Brání článek 49 Smlouvy o fungování Evropské unie vnitrostátní daňové právní úpravě, na jejímž základě je při výpočtu zdanitelného zisku společnosti, která má v Belgii neomezenou daňovou povinnost a která má stálou provozovnu v jiném členském státě, jejíž zisky jsou v Belgii zcela osvobozeny od daně podle smlouvy o zamezení dvojímu zdanění, uzavřené mezi Belgií a tímto jiným členským státem,

- odpočet za rizikový kapitál snížen o částku odpočtu za rizikový kapitál, který je vypočten na základě kladného rozdílu mezi čistou účetní hodnotou aktiv uvedené stálé provozovny na jedné straně a úhrnu pasiv, která nejsou součástí vlastního kapitálu společnosti a která jsou přičitatelná této provozovně, na druhé straně, a
- výše uvedené snížení se neprovede, pokud je částka odpovídající snížení nižší než zisk této stálé provozovny,

zatímco se snížení odpočtu za rizikový kapitál neprovede, jestliže lze tento kladný rozdíl přičíst stálé provozovně, která se nachází v Belgii?

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Španělsko)
dne 19. července 2018 – ER v. Agencia Estatal de la Administración Tributaria**

(Věc C-472/18)

(2018/C 373/08)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: ER

Odpůrce: Agencia Estatal de la Administración Tributaria

Předběžná otázka

„Je ustanovení kolektivní smlouvy a podniková zvyklost, podle kterých se pro účely odměňování a pro účely povyšování vypočítává počet let odpracovaných zaměstnankyní na částečný úvazek s vertikálním rozložením pracovní doby v celoročním přepočtu jen s přihlédnutím k době výkonu práce, v rozporu s ustanovením 4 odst. 1 a 2 evropské rámcové dohody o částečném pracovním úvazku (směrnice Rady 97/81/ES ze dne 15. prosince 1997⁽¹⁾), jakož i s čl. 2 odst. 1 písm. b) a čl. 14 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/54/ES ze dne 5. července 2006⁽²⁾ o zavedení zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání (přepracované znění)?“

⁽¹⁾ Směrnice Rady 97/81/ES ze dne 15. prosince 1997 o Rámcové dohodě o částečném pracovním úvazku uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS (Úř. věst. 1998, L 14, s. 9).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/54/ES ze dne 5. července 2006 o zavedení zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání (Úř. věst. 2006, L 204, s. 23).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná College van Beroep voor het Bedrijfsleven
(Nizozemsko) dne 23. července 2018 – Exportslachterij J. Gosschalk en Zn. BV v. Minister van
Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit**

(Věc C-477/18)

(2018/C 373/09)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Exportslachterij J. Gosschalk en Zn. BV

Žalovaný: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Předběžné otázky

1. Musí být slovní spojení „pracovníků podílejících se na úředních kontrolách“ obsažené v příloze VI bodu 1 nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004⁽¹⁾ ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat (nařízení č. 882/2004) a slovní spojení „pracovníky podílející se na úředních kontrolách“ obsažené v příloze VI bodu 2 nařízení č. 882/2004 vykládat v tom smyslu, že v případě nákladů (na platy), které lze vzít v úvahu při výpočtu poplatků za úřední kontroly, může jít pouze o náklady (na platy) úředních veterinárních lékařů a úředních asistentů, kteří tyto úřední kontroly provádějí, anebo pod tento pojem lze zahrnout i náklady (na platy) jiných pracovníků Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit (nizozemský úřad pro bezpečnost potravin a výrobků, dále jen „NVWA“) nebo Besloten Vennootschap Kwaliteitskeuring Dierlijke Sector (společnost s ručením omezeným pro kontrolu kvality v oblasti chovu hospodářských zvířat, dále jen „KDS“)?
2. Bude-li odpověď na první otázku znít tak, že pod slovní spojení „pracovníků podílejících se na úředních kontrolách“ obsažené v příloze VI bodu 1 nařízení č. 882/2004 a slovní spojení „pracovníky podílející se na úředních kontrolách“ obsažené v příloze VI bodu 2 nařízení č. 882/2004 lze zahrnout i náklady (na platy) jiných pracovníků NVWA nebo KDS, za jakých okolností a v jakých mezích jsou pak náklady vynakládané na tyto jiné pracovníky a úřední kontroly ještě natolik úzce spjaty, že poplatky vybírané na tyto náklady (na platy) lze opírat o čl. 27 odst. 4 a přílohu VI body 1 a 2 nařízení č. 882/2004?

3. a) Má být právní úprava obsažená v čl. 27 odst. 4 písm. a) a v příloze VI bodech 1 a 2 nařízení č. 882/2004 vykládána v tom smyslu, že čl. 27 odst. 4 a příloha VI body 1 a 2 brání tomu, aby byly jatčím účtovány poplatky za úřední kontroly, které se týkají čtvrthodin, které jatka nahlásila příslušnému orgánu, avšak ve skutečnosti nebyly věnovány úředním kontrolám?
- b) Platí odpověď na otázku uvedenou v bodu 3a i v případě, kdy příslušný orgán poskytne smluvní úřední veterinární lékaře, kteří neodbrželi odměnu za čtvrthodiny, které jatka sice nahlásila příslušnému orgánu, během nichž však ve skutečnosti nebyly prováděny žádné činnosti pro účely úředních kontrol, přičemž částka účtovaná jatčím za ohlášené čtvrthodiny, které nebyly věnovány úředním kontrolám, slouží k pokrytí obecných administrativních nákladů příslušného orgánu?
4. Má být právní úprava obsažená v čl. 27 odst. 4 písm. a) a v příloze VI bodech 1 a 2 nařízení č. 882/2004 vykládána v tom smyslu, že čl. 27 odst. 4 brání tomu, aby jatčím byly účtovány činnosti veterinárních lékařů zaměstnaných u NVWA a smluvních veterinárních lékařů (s nižším platem) prováděné za účelem úředních kontrol v průměrné sazbě, takže jim je účtována vyšší sazba, než sazba proplácená smluvním veterinárním lékařům?
5. Má být právní úprava obsažená v článku 26 a čl. 27 odst. 4 písm. a), jakož i v příloze VI bodech 1 a 2 nařízení č. 882/2004 vykládána v tom smyslu, že při výpočtu poplatků za úřední kontroly mohou být zohledněny náklady, které slouží k vytvoření rezervy u společnosti s ručením omezeným (KDS), ze které příslušný orgán zapojuje smluvní úřední asistenty, přičemž rezerva pro případ krize může být používána k vyplácení platů a nákladů na vzdělávání pro pracovníky skutečně provádějící úřední kontroly, jakož i pro pracovníky, kteří provádění úředních kontrol umožňují?
6. V případě kladné odpovědi na [pátou] otázku: Do jaké výše lze vytvořit takovou rezervu a jak dlouhé smí být období, které má rezerva pokrýt?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2004, L 165, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Nizozemsko) dne 23. července 2018 – Compaxo Vlees Zevenaar BV, Ekro BV, Vion Apeldoorn BV, Vitelco BV v. Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Věc C-478/18)

(2018/C 373/10)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Compaxo Vlees Zevenaar BV, Ekro BV, Vion Apeldoorn BV, Vitelco BV

Žalovaný: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Předběžné otázky

- 1) Musí být slovní spojení „pracovníků podílejících se na úředních kontrolách“ obsažené v příloze VI bodu 1 nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat (nařízení č. 882/2004) ⁽¹⁾ a slovní spojení „pracovníky podílejících se na úředních kontrolách“ obsažené v příloze VI bodu 2 nařízení č. 882/2004 vykládat v tom smyslu, že v případě nákladů (na platy), které lze vzít v úvahu při výpočtu poplatků za úřední kontroly, může jít pouze o náklady (na platy) úředních veterinárních lékařů a úředních asistentů, kteří tyto úřední kontroly provádějí, anebo pod tento pojem lze zahrnout i náklady (na platy) jiných pracovníků Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit (nizozemský úřad pro bezpečnost potravin a výrobků, dále jen „NVWA“) nebo Besloten Vennootschap Kwaliteitskeuring Dierlijke Sector (společnost s ručením omezeným pro kontrolu kvality v oblasti chovu hospodářských zvířat, dále jen „KDS“)?

- 2) Bude-li odpověď na první otázku znít tak, že pod slovní spojení „pracovníků podílejících se na úředních kontrolách“ obsažené v příloze VI bodu 1 nařízení č. 882/2004 a slovní spojení „pracovníky podílející se na úředních kontrolách“ obsažené v příloze VI bodu 2 nařízení č. 882/2004 lze zahrnout i náklady (na platy) jiných pracovníků NVWA nebo KDS, za jakých okolností a v jakých mezích jsou pak náklady vynakládané na tyto jiné pracovníky a úřední kontroly ještě natolik úzce spjaty, že poplatky vybírané na tyto náklady (na platy) lze opírat o čl. 27 odst. 4 a přílohu VI body 1 a 2 nařízení č. 882/2004?
- 3) Má být právní úprava obsažená v čl. 27 odst. 4 písm. a) a v příloze VI bodech 1 a 2 nařízení č. 882/2004 vykládána v tom smyslu, že čl. 27 odst. 4 a příloha VI body 1 a 2 brání tomu, aby byly jatškám účtovány poplatky za úřední kontroly, které se týkají čtvrt hodin, které jatka nahlásila příslušnému orgánu, avšak ve skutečnosti nebyly věnovány úředním kontrolám?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2004, L 165, s. 1.

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 5. září 2018 – Villeneuve v. Komise

(Věc T-671/16) ⁽¹⁾

„Veřejná služba – Přijímání – Otevřené výběrové řízení – Oznámení o výběrovém řízení EPSO/AD/303/15 (AD 7) – Ověření, ze strany EPSO, podmínek účasti ve výběrovém řízení – Odborná praxe kratší, než je minimální požadovaná doba – Povaha přezkumu podmínky účasti spojené s odbornou praxí – Povinnost uvést odůvodnění – Zjevně nesprávné posouzení ze strany výběrové komise – Rovné zacházení“

(2018/C 373/11)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Vincent Villeneuve (Montpellier, Francie) (zástupce: C. Mourato, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: G. Gattinara a L. Radu Bouyon, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh založený na článku 270 SFEU, který zní na zrušení rozhodnutí výběrové komise ze dne 5. listopadu 2015, kterým bylo odmítnuto připuštění žalobce do otevřeného výběrového řízení na základě kvalifikačních předpokladů a se zkouškami EPSO/AD/303/15 – Rozvojová spolupráce a řízení pomoci zemím mimo EU (AD 7)

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Vincentu Villeneuveovi se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 419, 14.11.2016.

Žaloba podaná dne 6. července 2018 – PT v. Evropská investiční banka (EIB)

(Věc T-418/18)

(2018/C 373/12)

Jednací jazyk: švédština

Účastníci řízení

Žalobce: PT (zástupce: E. Nordh, advokát)

Žalovaná: Evropská investiční banka (EIB)

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí EIB ze dne 4. dubna 2018, kterým byl žalobce propuštěn;
- nařídil žalované zaplatit žalobci náhradu majetkové újmy v současné výši 2 240,31 EUR a nemajetkové újmy vyčíslené na 50 000 EUR;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby žalobce předkládá dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení práva na obhajobu

- Žalobce tvrdí, že mu žalovaná neposkytla příležitost bránit se proti obviněním za co nejlepších podmínek. Žalobce je toho názoru, že tím bylo porušeno jeho právo na řádnou správu.

2. Druhý žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení

- Žalobce tvrdí, že v souvislosti s tím, že žalovaná nerespektovala jeho právo na obhajobu, se rovněž dopustila řady případů zjevně nesprávného posouzení.

Žaloba podaná dne 18. července 2018 – Triantafyllopoulos a další v. ECB

(Věc T-451/18)

(2018/C 373/13)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci řízení

Žalobci: Panaghiote Triantafyllopoulos a dalších 487 žalobců (Patras, Řecko) (zástupce: N. Ioannou, advokát)

Žalovaná: Evropská centrální banka

Návrhová žádání

Žalobci navrhuje, aby Tribunál:

- uložil Evropské centrální bance náhradu za skutečně utrpěnou škodu, která byla konkrétně vyčíslena pro každého z nich v návrhových žádáních, ve výši 83,77 eur za akcii ve společnosti, vynásobené počtem akcií, jejichž vlastníkem je každý z žalobců jako fyzická či právnická osoba;
- uložil Evropské centrální bance náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Předmětem této žaloby je žaloba na náhradu škody, která byla údajně způsobena žalobcům coby akcionářům Achaiki Synetairistiki Trapeza SYN.PE. (Achaiki Synetairistiki Trapeza) její zvláštní likvidací a která spočívá ve skutečně utrpěné újmě, tedy hodnotě akcií ve vlastnictví každého z žalobců. Tato újma byla údajně způsobena nedostatečným auditem a dohledem ze strany Trapeza tis Ellados (Národní banka Řecka) nad Achaiki Synetairistiki Trapeza v období od roku 1999 do roku 2012, ale také nedostatečným auditem a dohledem Evropské centrální banky nad Národní bankou Řecka a jejím prostřednictvím rovněž přímo nad Achaiki Synetairistiki Trapeza.

Na podporu žaloby předkládají žalobci tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející ze skutkového stavu, zahájených trestních stíhání a vnitrostátního práva.

- Od roku 1999 až do odnětí licence Achaiki Synetairistiki Trapeza Národní bankou Řecka různé správní orgány promrhaly majetek banky a odklonily jej k trestním účelům, jež se zcela lišily od zákonných účelů. Došlo k tomu bez jakékoli snahy o dodržování zákonných postupů vyžadovaných pro provoz banky. Národní banka Řecka je podle vnitrostátního práva jediným příslušným orgánem bankovního dohledu s pravomocí přijímat veškerá preventivní opatření, provádět audit a prosazovat postupy zajišťující, aby nedošlo k takovéto situaci a nenastalo promrhání majetku banky.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z článku 340 SFEU.

- Podle čl. 340 odst. 3 SFEU nahradí Evropská centrální banka coby samostatný právní subjekt v souladu s obecnými zásadami společnými právním řádům členských států škody způsobené jí nebo jejími zaměstnanci při výkonu jejich funkce.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z judikatury Soudního dvora.

- Judikatura Soudního dvora vyžaduje, aby bylo prokázáno závažné porušení právního pravidla, které přiznává práva jednotlivcům. Pokud jde o požadavek závažného porušení, je rozhodným kritériem při posuzování splnění této podmínky skutečnost, zda se daný unijní orgán dopustil zjevného a závažného porušení mezi jeho posuzovací pravomoci. Rozsah způsobené škody a počet obětí mohou být považovány za kritéria pro určení, zda orgán přijímající rozhodnutí zjevně a závažně překročil meze své posuzovací pravomoci. Kromě toho je třeba zdůraznit, že závažné porušení unijního práva nastává rovněž tehdy, pokud orgán nejednal s obvyklou řádnou péčí. ECB porušila povinnost, která jí příslušela na základě Smluv a jejího statutu, která se týkala uložení sankcí Národní bance Řecka z důvodu nedostatečného dohledu nad Achaiki Synetairistiki Trapeza. ECB má povinnost dohlížet nad národními bankami členských států a jejich fungováním v souladu s ustanoveními Smluv a jejich statutu. V případě, že tento dohled neprovádí, jedná se o nedostatečné správní postupy – porušení zásady řádné správy – jež bylo předvídatelné, pokud by ECB přijala vhodná opatření, aby Národní bance Řecka „připomněla“ povinnosti, které jí přísluší na základě Smluv a aby ji informovala o tom, že není dovoleno ponechat úvěrové instituce bez kontroly, neboť je tímto ohrožena unijní měnová stabilita, která je zásadním důvodem existence ECB. ECB měla povinnost kontrolovat, zda Národní banka Řecka plnila své povinnosti jako člen Evropského systému centrálních bank a v případě zjištění, že tyto povinnosti nebyly dodržovány, měla přijmout vhodná opatření a neměla zůstat nečinná.

Žaloba podaná dne 6. srpna 2018 – Bezouaoui a HB Consultant v. Komise

(Věc T-478/18)

(2018/C 373/14)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: Hacène Bezouaoui (Avanne, Francie), HB Consultant (Beure, Francie) (zástupci: J.-F. Henrotte a N. Neyrinck, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

- prohlásil tuto žalobu za přípustnou a opodstatněnou. V důsledku toho navrhují, aby
- zrušil rozhodnutí Komise C(2018) 2075 final ze dne 10. dubna 2018 ve věci SA.46897 (2018/NN) – Domnělá podpora Francie – CACES;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod, vycházející z nerespektování pojmu „přičitatelnost“ v rámci článku 107 SFEU, jelikož hrazení výdajů na školení o bezpečném řízení stavebních strojů prostřednictvím paritních sdružení autorizovaných státem (organismes paritaires collecteurs agréés par l'État, OPCA) znamená používání státních prostředků coby důsledek opatření přičitatelného státu. Žalobci tedy tvrdí, že rozhodnutí, jehož zrušení žádají, je v rozporu s judikaturou ve věci Pearle (rozsudek ze dne 15. července 2004, Pearle a další, C-345/02, EU:C:2004:448).
2. Druhý žalobní důvod, vycházející z nerespektování pojmu „výhoda“ v rámci článku 107 SFEU, jelikož z opatření přijatých v projednávané věci francouzským státem plyne výhoda podnikům poskytujícím školení zvané „CACES®“ (osvědčení o bezpečném řízení) oproti podnikům poskytujícím školení zvané „PCE®“ (řidičské oprávnění pro řízení strojů).

3. Třetí žalobní důvod, vycházející z nerespektování pojmu „selektivnost“ v rámci článku 107 TFUE, jelikož přijatá opatření vykazují selektivní povahu. Tento žalobní důvod je rozdělen do tří částí:
- první část, vycházející z argumentu, že OPCA nejsou oprávněny rozlišovat mezi různými školeními, která naplňují tutéž potřebu a byla všechna francouzským státem uznána;
 - druhá část, vycházející z argumentu, že zásahy francouzského státu mají za následek to, že klamou OPCA, pokud jde o režimy školení, které naplňují zákonné požadavky a mohou být hrazeny;
 - třetí část, vycházející z argumentu, že rozdílné zacházení s oběma systémy školení (CACES® a PCE®) není odůvodněno povahou či celkovou strukturou referenčního systému.

Žaloba podaná dne 14. srpna 2018 – XB v. ECB

(Věc T-484/18)

(2018/C 373/15)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: XB (zástupci: L. Levi a A. Champetier, advokáti)

Žalovaná: Evropská centrální banka

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí ze dne 6. listopadu 2017 a 4. prosince 2017, jímž byl žalobce informován o tom, že nemá nárok na určité příspěvky (příspěvek na domácnost, příspěvek na vyživované děti, příspěvek na studium dětí a příspěvek na předškolní zařízení);
- uložil povinnost vyplácet příslušné částky od požadovaného data včetně úroků z prodlení (v sazbě ECB navýšené o 2 body). Mělo by být vzato v úvahu, že opravné platby nevztahující se k měsíci, v němž byly vyplaceny, jsou daněny tak, jak by byly zdaněny, kdyby byly vyplaceny včas v souladu s nařízením (EHS, EURATOM, ESUO) č. 260/68; ⁽¹⁾
- případně zrušit rozhodnutí ze dne 5. června 2018, kterým byla odmítnuta žalobcová stížnost podaná dne 29. března 2018;
- případně zrušit rozhodnutí ze dne 2. února 2018, kterým byl zamítnut žalobcův odpor ze dne 15. prosince 2017
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že podmínky ECB pro krátkodobé zaměstnání a její úprava krátkodobého zaměstnání jsou protiprávní (důvod založený na protiprávnosti)
 - Podmínky ECB pro krátkodobé zaměstnání a její úprava krátkodobého zaměstnání porušují zaprvé práva dítěte a zásady ochrany rodiny a zákazu diskriminace zakotvené v Listiny základních práv Evropské unie, zadruhé zásadu zákazu diskriminace dočasných pracovníků oproti trvalým pracovníkům a zatřetí zásadu zákazu diskriminace a rovnosti mezi daňovými poplatníky

2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení kolektivních práv v důsledku toho, že výbor zaměstnanců ECB nebyl konzultován při přijímání podmínek a pravidel ECB pro krátkodobé zaměstnání.

⁽¹⁾ Nařízení (EHS, Euratom, ESUO) č. 260/68 ze dne 29. února 1968, kterým se stanoví podmínky a postup pro uplatňování daně ve prospěch Evropských společností (Úř. věst. 1968, L 56, s. 8; Zvl. vyd. 01/01, s. 33).

Žaloba podaná dne 20. srpna 2018 – Puma v. EUIPO – Destilerias MG (MG PUMA)

(Věc T-500/18)

(2018/C 373/16)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Puma SE (Herzogenaurach, Německo) (zástupci: P. Trieb a M. Schunke, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Destilerias MG SL (Vilanova i la Geltru, Španělsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Zápis ochranné známky Evropské unie MG PUMA – Přihláška č. 15 108 848

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 6. června 2018, ve věci R 2019/2017-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení včetně nákladů vynaložených v řízení před odvolacím senátem.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 22. srpna 2018 – Pharmadom v. EUIPO – IRF (MediWell)

(Věc T-502/18)

(2018/C 373/17)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Pharmadom (Boulogne-Billancourt, Francie) (zástupkyně: M-P. Dauquaire advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: IRF s.r.o. (Bratislava, Slovensko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie MediWell – Přihláška č. 15 078 645

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 8. června 2018, ve věci R 6/2018-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- zrušil rozhodnutí námitkového oddělení;
- odmítl zapsat přihlašovanou známku;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001.

Žaloba podaná dne 22. srpna 2018 – Haba Trading v. EUIPO – Vida (vidaXL)

(Věc T-503/18)

(2018/C 373/18)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Haba Trading BV (Utrecht, Nizozemsko) (zástupci: B. Schneiders a A. Brittner, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Vida AB (Alvesta, Švédsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie vidaXL – Přihláška č. 11 603 024

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 12. června 2018, ve věci R 190/2016-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 18 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001;
- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001.

Žaloba podaná dne 24. srpna 2018 – XG v. Komise**(Věc T-504/18)**

(2018/C 373/19)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení***Žalobce:* XG (zástupci: S. Kaisergruber a A. Burghelle-Vernet, advokáti)*Žalovaná:* Evropská komise**Návrhová žádání***Žalobce navrhuje, aby Tribunál:*

- prohlásil žalobu za přípustnou a opodstatněnou;

v důsledku toho:

- zrušil rozhodnutí ze dne 3. července 2018 přijaté [*důvěrně*] ⁽¹⁾ Evropskou komisí o zachování zákazu vstupu žalobce do prostor Komise;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z nedostatku pravomoci autora napadeného aktu.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení článku 3 rozhodnutí Komise (EU, Euratom) ze dne 13. března 2015 o bezpečnosti v Komisi (Úř. věst. L 72, 2015, s. 41) (dále jen „rozhodnutí 2015/443“), jakož i neexistence právního základu napadeného aktu.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení základních práv žalobce, zejména z porušení článku 67 SFEU, článku 6 SEU, článku 3 rozhodnutí 2015/443, jakož i článků 6, 7, 8, 15, 27, 31, 41, 42, 47, 48 a 49 Listiny základních práv. Tento žalobní důvod se dělí na tři části:
 - první část je založena na porušení práv na svobodu, soukromý život, ochranu osobních údajů a práva svobodně vykonávat své povolání;
 - druhá část je založena na porušení práv na řádnou správu, na transparentnost, na přístup k dokumentům a na účinný prostředek nápravy, jakož i na porušení presumpce nevinny a práv na obhajobu;
 - třetí část je založena na porušení proporcionality a článku 49 Listiny základních práv.

4. Čtvrtý žalobní důvod předložený subsidiárně a založený na porušení článku 296 SFEU, čl. 41 odst. 2 Listiny základních práv a zásad formálního a věcného odůvodnění jednostranných aktů. Tento žalobní důvod se dělí na dvě části:
- první část je založena na neexistenci formálního odůvodnění napadeného aktu;
 - druhá část je založena na neexistenci věcného odůvodnění napadeného aktu.

(¹) Skryté důvěrné údaje.

Žaloba podaná dne 24. srpna 2018 – OLX v. EUIPO – Stra (STRADIA)

(Věc T-508/18)

(2018/C 373/20)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: OLX BV (Hoofddorp, Nizozemsko) (zástupci: G. Lodge, K. Gilbert, Solicitors a V. Jones, Barrister)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Stra Lda (Coimbra, Portugalsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: Žalobkyně v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie „STRADIA“ – Přihláška č. 14 841 985.

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 12. června 2018 ve spojených věcech 2228/2017-4 a R 2229/2017-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- podpůrně, změnil napadené rozhodnutí v tom smyslu, že námitka má být vrácena námitkovému oddělení k novému projednání námítky;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní v tomto řízení a v souvislosti s ním, jakož i náhradu nákladů řízení před odvolacím senátem. Podpůrně pro případ, že další účastnice řízení před odvolacím senátem vstoupí do tohoto řízení jako vedlejší účastnice, uložil EUIPO a vedlejší účastníci společně a nerozdílně náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní v tomto řízení a v souvislosti s ním, jakož i náhradu nákladů řízení před odvolacím senátem

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.
-

Žaloba podaná dne 22. srpna 2018 – Kaddour v. Rada**(Věc T-510/18)**

(2018/C 373/21)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení***Žalobce:* Khaled Kaddour (Damašek, Sýrie) (zástupci: V. Davies a V. Wilkinson, Solicitors)*Žalovaná:* Rada Evropské unie**Návrhová žádání**

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil opatření z roku 2018 v rozsahu, v němž se vztahují na K. Kaddoura; a
- uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žaloba směřuje proti Rozhodnutí Rady (SZBP) 2018/778 ze dne 28. května 2018, kterým se mění rozhodnutí 2013/255/SZBP⁽¹⁾ o omezujících opatřeních vůči Sýrii (Úř. věst. 2018, L 131, p. 16) a proti prováděcímu nařízení Rady (EU) 2018/774 ze dne 28. května, kterým se provádí nařízení (EU) č. 36/2012⁽²⁾ o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii (Úř. věst. 2018, L 131, p. 1), v rozsahu, v němž se tato opatření vztahují na žalobce (dále jen „opatření 2018“).

Na podporu žaloby předkládá žalobce tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení, kterým jsou stížena opatření 2018.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že se na žalobce má použít článek 27 a čl. 28 odst. 2 rozhodnutí Rady 2013/255/SZBP, ve znění rozhodnutí Rady (SZBP) 2015/1836⁽³⁾, a čl. 15 odst. 1b nařízení Rady (EU) č. 36/2012, ve znění nařízení Rady (EU) 2015/1828⁽⁴⁾.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že opatřeními 2018 byla porušena základní práva žalobce, která jsou chráněna Listinou základních práv Evropské unie a/nebo Evropskou úmluvou o lidských právech, pokud jde o právo žalobce na respektování jeho dobrého jména a právo na pokojné užívání majetku a zásadu proporcionality.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2013/255/SZBP ze dne 31. května 2013 o omezujících opatřeních vůči Sýrii (Úř. věst. 2013, L 147, s. 14).

⁽²⁾ Nařízení Rady (EU) č. 36/2012 ze dne 18. ledna 2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii a o zrušení nařízení (EU) č. 442/2011 (Úř. věst. 2012, L 16, s. 1).

⁽³⁾ Rozhodnutí Rady (SZBP) 2015/1836 ze dne 12. října 2015, kterým se mění rozhodnutí 2013/255/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii (Úř. věst. 2015, L 266, p. 75).

⁽⁴⁾ Nařízení Rady (EU) 2015/1828 ze dne 12. října 2015, kterým se mění nařízení (EU) č. 36/2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii (Úř. věst. 2015, L 266, s. 1).

Žaloba podaná dne 3. září 2018 – Zott v. EUIPO – TSC Food Products (Backwaren)**(Věc T-517/18)**

(2018/C 373/22)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Zott SE & Co. KG (Mertingen, Německo) (zástupci: E. Schalast, R. Lange a C. Böhrler, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: TSC Food Products GmbH (Wels, Rakousko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporného (průmyslového) vzoru: Žalobkyně

Sporný (průmyslový) vzor: (průmyslový) vzor Společenství č. 2487983-0001

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí třetího odvolacího senátu EUIPO ze dne 27. června 2018, ve věci R 1341/2017-3

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení článku 4 ve spojení s čl. 6 odst. 1 a článku 7 nařízení Rady (ES) č. 6/2002.
-

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUXEMBURSKO

CS